

Vad kännetecknar rådgivning över gränserna?

Denna sida innehåller information om särskilda aspekter av gränsöverskridande medling i familjemål.

Tidsramar

Medling kan inledas när som helst, men bör ske så snart som möjligt, helst innan man går till domstol.

Medling i förebyggande syfte för att lösa problem i samband med att barn flyttas till ett annat land är mycket effektiv och bör därför starkt rekommenderas för alla gränsöverskridande familjetvister, särskilt internationella tvister om förflyttningar av barn. Men eftersom medling absolut inte är lämpligt i alla ärenden rörande bortförande av barn bör en kontrollintervju läggas in i förfarandet som god praxis. Det kan mildra föräldrarnas eventuella oro och få dem att förstå hur medlingsförfarandet fungerar.

Parterna får dock aldrig använda medling som ursäkt för att skjuta upp lösningen av tvisten. Detta är särskilt viktigt i ärenden som rör bortförande av barn, där tidsaspekten är avgörande.

Medlarna måste uttryckligen informera parterna om detta under informationsfasen eller när medlingen inleds.

För att undvika fortsatt rättstvist bör medling också övervägas efter det att ett bortfört barn har återförts till det land där det har sin stadigvarande vistelseort.

Nära samarbete med administrativa/rättsliga myndigheter

När centrala och/eller rättsliga myndigheter prövar ärenden som rör bortförande av barn bör medlaren förklara för parterna vad medlingen får för effekter inom ramen för det pågående förfarandet.

I en del länder har de centrala myndigheterna utbildade interna medlare.

På den här sidan hittar du en förteckning över centrala myndigheter.

Överenskommelsens verkställbarhet i alla berörda jurisdiktioner (tillgång till relevant rättslig information)

För att den överenskommelse som förhandlats fram under medlingen ska vara effektiv måste den ha rättslig verkan och vara verkställbar i alla berörda jurisdiktioner.

Tillgång till information om de relevanta förfarandena i alla berörda jurisdiktioner kan underlättas av de centrala myndigheterna eller centrala kontaktpunkter för internationell familjemedling.

Mer information om verkställighet i medlemsstaterna finns på sidan [Medling i medlemsstaterna](#).

Språksvårigheter och moderna kommunikationsmedel

Generellt sett är det viktigt att parterna är personligen närvarande under medlingen. I detta avseende bör landet där medlingen ska ske vidta lämpliga åtgärder för att underlätta för parterna att få nödvändiga resedokument som viseringar.

Om möjligt bör sammedling mellan medlare i två länder användas när så behövs.

Det är en stor fördel om medlaren talar båda parternas språk, eller åtminstone det gemensamma språket (om paret har ett gemensamt språk). När det gäller sammedling då parterna har bakgrund i skilda kulturer kan det vara tillräckligt om medlaren talar det ena av parternas språk och förstår det andra språket om det inte finns någon annan lösning. Parterna måste också kunna förstå alla juridiska begrepp. Fördelen med att ha en medlare som talar parternas språk är inte bara att kostnaderna begränsas eftersom man inte behöver tolk. Det finns också en psykologisk aspekt, och parterna måste förstå vad de går med på.

Medlaren bör dessutom vara lyhörd för parternas kulturella bakgrund och bör vara medveten om den kulturella mångfalden.

Dagens moderna kommunikationsmedel (telefon, videokonferenser (online), webbkameror osv.) bidrar till att minska kostnaderna och att arrangera medling om parterna inte kan närvara personligen. Sådana tekniska hjälpmedel bör finnas tillgängliga i alla medlemsstater, och "långdistansmedling" bör provas.

Säker interaktiv programvara för medling bör användas som stöd för medlingen.

Vilket språk som än talas under medlingen är det dessutom viktigt att alla berörda parter förstår det språk och den terminologi som används av medlarna.

Sambandet mellan medling och rättsprocesser som rör barn

Flera internationella instrument främjar generellt uppgörelser i godo:

- [Bryssel IIa-förordningen](#): artikel 46 (mekanism för att en frammedlad överenskommelse ska få rättsverkan)
- [Haagkonventionen från 1980](#): artikel 7 c) (lämpliga åtgärder som ska vidtas av den centrala myndigheten för att säkerställa ett frivilligt återlämnande av barnet eller för att nå en uppgörelse i godo), artikel 10 (lämpliga åtgärder för att se till att barnet återlämnas frivilligt), artikel 16 (inget beslut som grundas på vårdnadsrätt i den anmodade staten).
- [Haagkonventionen från 1996](#): artikel 31 (lämpliga åtgärder som ska vidtas av den centrala myndigheten för att underlätta medlingslösningar), artiklarna 23 och 26 (erkännande och verkställighet), artikel 16 (tillämplig lag, dvs. lagen i den stat där barnet har stadigvarande vistelseort), artikel 7 (den stat där barnet har sin stadigvarande vistelseort omedelbart före bortförandet kommer att ha kvar sin behörighet att vidta åtgärder för att skydda barnet), artikel 24 ("förhandserkännande").
- [Haagkonventionen från 2007](#): artiklarna 19–31 (beslutet omfattar även en uppgörelse eller en överenskommelse).

Effekter av straffrättsliga förfaranden

Eventuella straffrättsliga förfaranden bör beaktas. Rättsliga och administrativa organ som t.ex. centrala myndigheter bör kunna lämna nödvändig allmän information till parterna om relevanta lagar om hur straffrättsliga förfaranden inleds och avslutas.

Information om centrala myndigheter/centrala kontaktpunkter för internationell familjemedling.

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Senaste uppdatering: 18/01/2019